

SKLT den 9 februari 2010

En egen salig blandning

Forshems kyrka var platsen för ett uruppförande i lördags.

Det var Lasse Dahlberg som presenterade sin svit, Natur – tio bilder för soloflöjt, men programmet innehöll också annat ur hans musikaliska fatabur.

Redan utanför kyrkan, med brinnande marschaller, som lyste upp den imponerande portalen, kom man i stämning. Visst fascinerar Forshems kyrka och vad skulle nu utspelas i där inne? Fullt med folk, om än inte helt fullsatt i sidoskeppen, som väntade och förväntade när Lasse Dahlberg tillsammans med Biggan och musikerna Anna Boman Hald och Lena Öberg bjöd in till konsert.

Sjung du min dal, var titeln på programmet.

Och det gör Lasse Dahlberg på sitt egna vis. Hans tonspråk har många influenser, om än huvudsakligen nordisk folkmusik kryddad med djärva utflykter i diverse andra traditioner. Hans skicklighet att konstfullt blanda och ge till ett smakfullt och naturligt resultat är imponerande. Tänk på hans Bolibompa– denna lilla snutt ingår nu i den svenska kanon. Om någon betvivlar detta – hör efter med dem som är yngre än ni själva!

Svit

I Natur – tio bilder för soloflöjt, skickligt framfört av solisten Anna Boman Hald fanns det nordiska, men också modernistiska inslag. Ibland påminnande om det man kunde höra i sovjetiska (!) animerade filmer. Men sviten avslutades tryggt i hambotakt med, Skog, fantasi över två Hälsingelåtar. Den här sortens programmusik med avsnitt som Aprilsnö, Dans över vatten, Svanen och liknande väcker ofta kontemplativa känslor hos lyssnaren – fantasin sätts igång och bilder skapas. Oftast vackra bilder och det lyckas Lasse Dahlberg med i denna svit.

Radikalism och andakt

Programmet fortsatte med Så länge gräset växer, med text av Gunila Ambjörnsson. Visan bar omisskännlig 70-talsprägel, både i text och musik. Kanske har dessa texter från det årtiondet fått en patina nu som gör dem mindre politiska. På samma sätt som Kurt Weills musikaliska tonspråk, som delvis märktes av i stycket, knappast längre uppfattas som politiskt, men ändå var det då på 20-talet. Hyllningen till Väneren – vårt innanhav – var en frejdig, munter och livfull hyllning som till och med innehöll lite bluestoner och gospelpiano.

De två hymnerna som avslutade kvällen där publiken sjöng med blev en fin vinjett och man skall inte förvånas om en av dem – Julnatten – hamnar i nästa upplaga av psalmboken.

Sjung du min dal är ett musikaliskt program som inte bara skapar vackra upplevelser utan också slår an nya strängar hos lyssnaren. Det är stort det.

BERNT BLOMGREN